

Det afgørende er ikke, hvor mange der er arbejdsløse.

Det afgørende er, hvor mange der er i arbejde.

Af: Kent Falkenvig (V), 1. viceborgmester i Herning Kommune og medlem af Beskæftigelsesudvalget.

I Herning Kommune har vi en arbejdsløshedsprocent på 3,8 %.

På landsplan har vi en arbejdsløshedsprocent på 4,6 %.

Så vores 3,8 % er godt. Både sammenlignet med hele landet og i et historisk perspektiv.

Så det er ikke her, at vi har et problem.

I Herning Kommune er vi 87.000 mennesker.

De 21.000 af dem er under 18 år og går formentlig i skole.

Andre 15.000 er over 65 år og på vej ud af arbejdsmarkedet.

Altså er der 51.000 tilbage mellem 18 og 65 år.

Det er dem, der med deres arbejdsindsats skal sikre skolegangen for de yngre og pensionen for de ældre. Foruden alle de andre opgaver, som vi via den danske velfærdsmodel har forpligtet os til at klare.

Problemet er bare, at det kun er 41.000 ud af de 51.000 personer i Herning Kommune mellem 18 og 65 år, der er en del af arbejdsmarkedet. Resten – de 10.000 – er på en eller anden form for overførselsindkomst.

Så når regnskabet skal gøres op, skal de 41.000 brødføde de 87.000.

Omregnet skal dem der er i arbejde brødføde sig selv og godt en person mere.

Så opgaven må være at få nogle af dem, der er helt udenfor arbejdsmarkedet til at være en del af arbejdsmarkedet. Hvis det kunne lykkedes os, at få 1 % af Herning Kommunes befolkning mellem 18 og 65 år flyttet fra ikke at være i tilknyttet arbejdsmarkedet til at være i arbejde, ville det give godt 500 personer mere i arbejde og godt 500 personer mindre på en overførselsindkomst.

Se det ville rykke noget, hvis vi kunne flytte 500 personer fra at være modtagere af offentlige ydelser til at være bidragsydere til det offentlige regnskab.

Så naturligvis skal vi fortsat kæmpe som gale for at have så lav en arbejdsløshedsprocent som overhovedet muligt. Men lige så vigtigt er det, at sætte fokus på, om vi kan flytte nogle fra passiv forsørgelse til aktiv forsørgelse.

Jeg er i den grad klar over, at der - uanset hvad vi gør - er nogle, der aldrig kommer i arbejde, og som selvfølgelig ikke skal stresses med, at de skal i arbejde.

Men der er da også nogle fakta, som man kan undre sig over, og hvor man umiddelbart tænker, at der kan være potentiale for forbedringer.

Hvordan kan det være,

è at 21 % af de unge, hvis mor er på kontanthjælp, selv kommer på varig kontanthjælp.

è at 38 % af de unge, der har flyttet meget rundt i deres barndom, kommer på varig kontanthjælp.

è at 17 % af de unge, der er blevet anbragt udenfor hjemmet, kommer på varig kontanthjælp.

è at 13 % af de unge, der er børn af indvandrere fra ikke vestlige lande, kommer på varig kontanthjælp.

Vi ved, at når først man som ung er væk fra arbejdsmarkedet i længere tid, er chancerne for at man senere i livet kommer i arbejde næsten ikke eksisterende.

Så fokus må være, at vi får fat i de unge mennesker på så tidligt et tidspunkt, at de ikke vænner sig til at være på passiv forsørgelse.